

— Съ благодареніе, отговори свещеникътъ и го введе въ една отъ вътрешнитѣ стаи.

Тъ сѣднѣхъ до една малка трапеза, на която имаше сложены ейца, плодове, разны видове студены ѣстия и чаши съ превѣсходно вино. Когато вѣдѣхъ въ братско еднодушіе, една завѣса предъ вратата ги затуляше отъ очитѣ на онѣзи които минувахъ, но поради прерачността на плата трѣбаше да приказватъ тихо или да са разговарятъ за неважны предмети; тѣ предпочетохъ първото.

— Познавашъ, рече Арбакъ, съ гласъ който едвамъ мърдаше въздуха, познавашъ че по догма са събирамъ съ младия възраст. Гѣвкавийтъ и неопытенъ тѣзи възраст е най стодното вещество за създаеніето на моитѣ машины и донасявамъ го на фабриката си и го растягамъ, или ограничавамъ или го преправямъ споредъ волята си. Отъ мжжѣтъ си придобивамъ моитѣ послѣдователи или слугитѣ си но отъ женитѣ

— Които сж владычицы на душата ти, свѣри фразата Калапъ съ сатанинска усмивка, която докара спазмы на лицето му и безъ туй гнусно.

— Не го отричамъ; главната цѣль, голѣмата страсть на душата ми сж женитѣ. Какъто вый храните жертвы за жертвеника, тѣй възпитавамъ и азъ моитѣ ученицы — дѣвицы за бждщитѣ си наслажденія. Намѣрвамъ благодареніе като ржководѣж и възпитавамъ душитъ имъ и поѣж цвѣта на дремлющитѣ имъ страсти за да приготвиж плодетѣ на желаніята си; не обычамъ истъщенитѣ ви прїятелкы; и азъ тогасъ само намѣрвамъ прїятность въ любовта, когато невинността постепенно и неосѣщано са влече къмъ страстьта. Съ този начинъ си възбуждамъ пресыщеніето, и като имамъ предъ очи разцвѣтяванъето на чувствата ѣ спазвамъ моитѣ чувства здрѣлы.

Нѣжнитѣ сърца подмладяватъ сърцето ми, но да оставимъ тѣзи нѣща и да поговоримъ за работата си. Познавашъ ли каквы сношенія имахъ въ Неаполь съ аѣнинина Апикида и съ сестра му Јона, които живѣяхъ тамъ, защото родителитѣ имъ, които ма познавахъ и ма оцѣлявахъ, възложижъ предъ смѣрта си на мене попеченіето за малолѣтнитѣ си дѣца. Азъ не изгубихъ трудовѣтъ си. Крогкыйтъ и довѣрчивыйтъ юноша скоро са облада отъ идентѣ, които са постарахъ да напечатамъ на ума му. Подиръ женитѣ обычамъ възпоминаніята на отечественната си земя, и искамъ да увѣковѣчя и да распространѣжъ въ отдалечены страны, населены може бы отъ Египетскы населенія, мждритѣ и тайны догмы на религіята имъ. Може въ служеніето на отечественныте божества намѣрвамъ и друго благодареніе да